

specifikace: věcná příslušnost krajských soudů k žalobě pro zmatečnost z důvodu podle § 229 odst. 4 o. s. ř.

§ 229 odst. 4

§ 235a odst. 1 o. s. ř.

§ 45 odst. 1 a § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu

Ncp 211/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

oprávněné: **Tessile ditta a.s.**, IČO 27822117
sídlem Rytířská 411/4, Staré Město, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem JUDr. Pavlem Truxou
sídlem Josefa Knihy 177, 337 01 Rokycany

proti
povinné: **V. P.**
zastoupená advokátem JUDr. Martinem Smrkovským
sídlem Lucemburská 1599/13, 130 00 Praha 3

pro 668 Kč s příslušenstvím,

o žalobě pro zmatečnost,

vedené u Obvodního soudu pro Prahu 3 pod sp. zn. 35 EXE 34501/2011, o určení věcné příslušnosti,

takto:

I. K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.

II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Městskému soudu v Praze.

Odůvodnění:

1. Povinná svým přípisem ze dne 30. 12. 2019 uplatnila u Obvodního soudu pro Prahu 3 (dále jen „předkládající soud“), a to jako soudu exekučního, žalobu pro zmatečnost, která neobsahovala řadu zákonných náležitostí podle § 232 odst. 1 o. s. ř. Svým následným podáním datovaným

k 7. 2. 2020, ovšem ve skutečnosti došlým předkládajícím soudu dne 6. 2. 2020, povinná upřesnila, že svou žalobou napadá dvě usnesení Městského soudu v Praze, který v tomto exekučním řízení rozhodoval z pozice soudu odvolacího, a to jednak usnesení ze dne 27. 4. 2017, č. j. 72 Co 84/2017-217, a dále usnesení ze dne 29. 8. 2019, č.j. 72 Co 294/2019-328, které (mimo jiné) zmínila již v původním přípisu ze dne 30. 12. 2019. Jak v přípisu ze dne 30. 12. 2019, tak i v upřesňujícím podání ze dne 6. 2. 2020, povinná konstatovala, že žalobu podává podle § 229 odst. 4 o. s. ř., přičemž dále pouze uvedla (v podání ze dne 30. 12. 2019), že s ohledem na vymáhanou částku není dovolání přípustné, obsáhle argumentovala ve prospěch závěru, že exekučními srážkami ze mzdy byla zkrácena na důchodu a na svých právech „od 8. 6. 2016 podle ustanovení § 31 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění a následujících dávek ...“ (v podání ze dne 6. 2. 2020), přičemž rovněž konstatovala, že se prostřednictvím předkládajícího soudu domáhá „důvodnosti žaloby nepřipustnosti výkonu rozhodnutí (exekuce) podle § 268 odst. 1 písm. d) § 303 a násl. a § 312 ustanovení § 321 občanského soudního řádu“, jakož i „vyplacení ušlých dávek z důchodu přiznané dle nařízení vlády ČR od 8. 6. 2016 a následujících zákonů“, s tím, že navrhuje „zrušení usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 č. j. 35 EXE 34501/2011-14 ze dne 24. srpna 2011 a zrušení nepřipustné exekuce“ (rovněž v podání ze dne 6. 2. 2020).

2. Předkládající soud předložil věc Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) k rozhodnutí podle § 104a odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), přičemž ve své předkládací zprávě bez dalšího odkázal na důvody vymezené v příslušné výzvě účastníkům (§ 104a odst. 2 věta druhá o. s. ř., s přihlédnutím k § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád, ve znění pozdějších předpisů/dále jen „ex. ř./). Ve své výzvě předkládající soud mimo jiné konstatoval, že příslušnou žalobou pro zmatečnost, bylo „z důvodů uvedených v § 229 odst. 3 o. s. ř. napadeno rozhodnutí odvolacího soudu č. j. 72 Co 294/2019-328 ze dne 29. 8. 2019“.
3. Oprávněná k příslušné výzvě předkládajícího soudu pouze poznamenala, že respektuje rozhodnutí věc předložit vrchnímu soudu.
4. Zástupce povinné sdělil, že souhlasí s názorem předkládajícího soudu uvedeným ve výzvě, tedy že k řízení o žalobě pro zmatečnost je jako soud prvního stupně věcně příslušný Městský soud v Praze.
5. Předkládající soud zaslal výzvu rovněž osobně povinné, která na výzvu sice reagovala, ovšem pouze (z hlediska smyslu a obsahu výzvy) nepřipadnou argumentací, jež byla orientována na nepřipustnost vlastní exekuce.
6. Podle § 45 odst. 1 ex. ř., věcně příslušným exekučním soudem je okresní soud.
7. Podle § 52 ex. ř., nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.
8. Podle § 235a odst. 1 o. s. ř., žalobu projedná a rozhodne o ní soud, který o věci rozhodoval v prvním stupni. Žalobu pro zmatečnost podanou z důvodů uvedených v § 229 odst. 3 a 4 však projedná a rozhodne o ní soud, jehož rozhodnutí bylo napadeno; to neplatí ve věcech, v nichž je k řízení v prvním stupni příslušný krajský soud (§ 9 odst. 2).
9. Ze skutečností uvedených v odstavci 1. odůvodnění se předně podává, že povinná (po upřesnění v podání ze dne 6. 2. 2020 - viz č. l. 341 a 342 spisu) svou žalobu pro zmatečnost směřuje do dvou rozhodnutí Městského soudu v Praze (tedy nikoli pouze do jediného rozhodnutí, jak ve své výzvě účastníkům uvedl předkládající soud), která uvedený soud v tomto exekučním řízení vydal jako soud odvolací, a to při přezkumu příslušných rozhodnutí předkládajícího soudu jako soudu exekučního. Povinná přitom explicitně dovozuje existenci zmatečnostních důvodů podle § 229 odst. 4 o. s. ř., přičemž z dalšího obsahu obou jejích podání (ze dne 30. 12. 2019 a ze dne 6. 2. 2020), nelze dovodit, že by ohlašovala jiný zmatečnostní důvod (například důvod podle

§ 229 odst. 3 o. s. ř. zmiňovaný předkládajícím soudem v jeho výzvě, a to bez jakéhokoli odůvodnění).

10. Pro potřeby rozhodnutí nadřízeného soudu podle § 104a o. s. ř. lze tedy z obsahu (obou) podání povinné (ze dne 30. 12. 2019 a dne 6. 2. 2020) bezpečně dovodit, že žalobou jsou napadána rozhodnutí odvolacího soudu, a to výlučně z důvodu podle § 229 odst. 4 o. s. ř.
11. K projednání a rozhodnutí o takové žalobě jsou podle § 235a odst. 1 věta druhá o. s. ř. (s přihlédnutím k § 45 odst. 1 a § 52 odst. 1 ex. ř.) věcně příslušné krajské soudy, a proto bylo rozhodnuto způsobem uvedeným pod bodem I. výroku tohoto usnesení (§ 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř.).
12. Rozhodnutí pod bodem II. výroku tohoto usnesení podle § 104a odst. 6 část věty před středníkem o. s. ř. se opírá o skutečnost, že napadená rozhodnutí měl vydat právě Městský soud v Praze (§ 235a odst. 1 věta druhá o. s. ř., s přihlédnutím k § 52 odst. 1 ex. ř.); rozhodnutím pod bodem II. výroku tohoto usnesení však není dotčeno ustanovení § 105 o. s. ř. (§ 104a odst. 6 část věty za středníkem o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 26. března 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu